MACHSHEVES YECHEZKEL
TORAH OF RAV HARTMAN
מחשבת יחזקאל

מחשבת קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן

SHORT MACHSHAVA ON THE DAF

עבודה זרה מ

עניין: ברוך המקום שמסר עולמו לשומרים

מהרש"א ח"א

גמ' ברוך המקום שמסר עולמו לשומרים וכו'. נראה לפרש לפי שהיה יין הזה שבא לרפואה שמור כ"כ ביד העובדי כוכבים שבעים שנה נתן למקום ברכה בלשון הזה וע"ל לפי שמתחלה כשברא הקב"ה את האדם והניחו בג"ע לא השליט אותו בפירות ג"ע רק שיהיה שומר בג"ע כמ"ש ויניחהו בג"ע לעבדה ולשמרה מגן"ע השליט את האדם בכל ומסר הכל בידו וע"ז נתן ברכה שמסר עולמו שמתוך כך עדן לאותן שהיו רק שומרים בג"ע להיות להם כל העולם הזה לכל לרכיהו:

דברי שאול

רף מי גרוך המקום שמסר עולמו לשומרים עיין טוכח ושכרשיל נחיל מים ולמעניך שכוונה עשמים רגינו נשקדמתו לקרי אריש שמסר שמוחן הקניש לרשע הגן הטוב ושירות הטובים שהיות עמיד נחדורות הנאים לריך אחד לבח לגן הלז לשמות לו לאכול אחד מפירות ויחרפח ממנו וזה כל תכלית הענין והקניש השליח עלות מרחק שיעע האיש הלז שגן להיות לשכשה עמק להלריך הלז עים כי אחריך נמחק לשוט וגם כאן הגין רני כי שם מאכח עטרים הלז שיפי ט יין המשוחים של עי שנים עיב מקום שומר שיחתה לרי מלחתו היין וכארפח ומיב יפח אמר גרוך שמסר עולמו לשומרים וככה שבניח עלות מרחק לשוכח לשון וכגן :

הבונה על העין יעקב

ת"ר פעם אחת חש רבי וכו'. תמהתי על רש"י ז"ל כי לא פירש לנו ממנה מהו אומרו ברוך המקום שמסר עולמו לשומרים. ואפשר שרצה בזה שבמה דברים ברא הקב"ה בעולמו לצורך ולהנאת האדם ומסר אותם לזה דבר אחד ולזה דבר אחד שמחזיקים ושומרים אותם לעת המצטרך לעזור איש את רעהו באשר עשה גברי זה ששמר יין זה של שבעים שנה עד שנתרפא בו רבי ומזה נתן הודאה וברכה לה'. ונראה שהיה של מין

עבודת עבודה

גמרא אמר ברוך המקום שמסר עולמו לשומרים.

הנה כוונתו מה שהוא שבח רבי לומר שהיין מגיע שכר להנכרי עטור שעל ידו נמשך רפואה לרבי. והוא ע"ד משל בעשיר שהשיח יתום או יתומה עניים או טרלמי יבקרו אותו ויחזיקו לו טובה עטור כך, אבל אם עשיר אחד הניח זמנו למות והיה לו ילד קטן מסר עושרו לאפוטרופוס אחד למסור לבנו כשיגדל וכן היה כשהגדיל הילד נתן לו כל הממון זה אינו צריך לברך את האפוטרופוס דהיין לשלו ועל אביו הוא נותן לו, וכן הכי נמי הנמשל אם ה' שייך שיברי לומר השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם אז הוי היין של הנכרי ומשלו נמשך רפואה לרבי ולאור לברכו ולימן לו שכרו, אך בזאת יתן שאמרו חז"ל בברכות [לה,ב] דקודם ברכה הוי לה' הארץ ומלואה, ואם כן בברכי דלא שייך ברכה הוי לה' הארץ ומלואה והנכרי הוי רק שומר אין שייך להנכרי, ולכך אמר רבי ברוך שמסר עולמו לשומרים ואין שייך החזקת טובה וברכה לנכרי מה, ומ"ש בעזה"י.

בן יהוידע

דף מ' ע"ב ברוך המקום שמסר עולמו לשומרים. וכזה יובן כמ"ד מ"ם דוד הע"ה רבים תומרים מי ירחמנו שוב נסה עלינו אור פניך ה', נתת שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו, פירוש רבים ממלכי האו"ע ונדוליהם שים להם רוב מובה בעוה"ז מה שלא נמלא לכל יפרחל לחילו במקום, מלעיגים עלינו ואומרים עלינו מי ירחמנו טוב, משבים ורואים הטוב הוא להם דוקא, לך לחמנו אומרים עסה עלינו אור פניך ה', שחמתו רואים עיקר כטוב עוה"ב שהוא אור פניך, ונם על טוב עוה"ז אין לאי מלעטר גדולתי אותו ברכתי לחל האו"ע, לחת תרבכה נחת שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו, כי חושב לאי, דאלו תוספים שוב עוה"ב ושומרים אותו לנו, כי יבא היום שאחת ואקח אותו מהם, וכמו שאמר כאן ברוך המקום שמסר עולמו לשומרים:

דברי ירמיהו שמות פרשת בשלח

יד (ב) **דבר** אל בני ישראל ויסעו ויחנו לפני פי החירות בין מגדול ובין הים לפני בעל לפון, ואיתה במכילתא העשם בעקרת בעל לפון, לפי שעם כנם יוסף את הכסף ואת הזהב שנאמר (בראשית מז) וילקט יוסף את כל הכסף ונו', והנה ודאי שיוסף שעה כן בדעות פרעה וביודיעתו להיות התואר הזה אמור לו לעת רעה, שיעטרהו כסף שהרי הכתוב אומר ויבא יוסף את הכסף בית פרעה, ואיתה עלת יוסף לפרעה, שפרעה יעמיד על המקום ההוא בית ויהיבל לע"ז, ויהיה המקום קדום בשיני כל העם, למען יתילהו לנעות שם ולחשור שם לחנות התוללות, והיה הדבר הזה בעוד, וכאשר את פרעה בשתכת גם הסוד הזה, והמלך החדש לאבר קם החיתו לאבר לא ידע את יוסף לא ידע את הסוד הזה, ופ"כ כשחזרו ישראל לבעל לפון ומלאו שם את התוללות, ידעו את השנחת ה', שמכל תלקי מלרים השליך את בעל לפון כי הוא היה אומר לתוללות יוסף בשבילם! ומכה אחת בע"ז (דף מז) פעם אחת חג רבי בחניו, שמסר עולמו לשומרים, והנה בלשון שמסר עולמו לשומרים, משמע שלא רק על שמסר שמירת היין בשבילו להשכו"ם אמר כן, רק שכן דרכו ית' בכל ההנהגה עולמו, שהוא מוסר תוחו לשומרים, ומעניין הוא כך, ידוע שהקליפה הוא אומר לפרי, בכל הדברים המבמיים, כמו בכל למחי החדמה בחכוחה ובפירות וכזרעים למחם גם בדברים ההשנחיים החלקיים מלחו כן, שהקדוש משמרים אלי הקליפה, הלא מרחה לך תוכחו הקדוש ומשמורה תורת משה, משמרים שלא תשחכת מ'י במשך זמן הגלות שהרוך, ע"י שנתן כלב החיות לכבות אליה את תוחוקת החדשה, ומ"ז שיו רבים מחכמי הטולים עוסים בה תבוריהם, וסופרים מלוחים, ופסוקים, כדודע ושוד תשוב ומרחה כי ישמעחלים שממידו על מקום המקדש, בית מסגד שלמה, הלא יחמתן על זה לב חים ישרחל ברחוחו כי על מקום הקדוש ההוח עומד בית מסגד שלמה, חבל חנות דמחו חזל ע"פ מה שחמרו חז"ל ביומח לרון במקומו עגנו, ומה בשם שהח חבר במדינה ברימניח יעגה חנודע חופרים החופרים בכל המקומות חבר שמדו שם פילבי המלכים שקדמונים כמו במלרים ובחשור, ומולחים שם זכרונות ימי קדם שחיקי ימים, כמו שכחבנו לעיל (סוף פרשת בח), הלא בשם סיו חופרים על מקום המקדש למלוח לח לרון החלקים, חולר כל כלי חמדה, פ"ב מסר הקב"ה לח המקום הזה לשומר, והוח כי הישמעחלים השמידו על המקום ההוח בית מסגד שלמה ואין רשום לכל חים לירחפח לגשם שם, בך רוחה בפיניך, שגם בדברים השנחיים החלקיים שאין למעלה ממם הקליפה הוח אומר לפרי, ודבר זה הוח התכוונות יקרה, חבר רחוים לכל חים חבר לבו שלם עם ה', לשום לב חליה, וכן היה השגיח ג"כ כאן בפ"ז על בעל לפון שהיח עומדה על מקום התוללות של יוסף ופרעה לשמור לח הלולר הזה למען ישרחל בלחחם ממלרים, וזה שחמר רבינו הקדוש בהמשבה הלו, שמעת שעבדים אחד אמר בשבילו יין המשוחים של ע' שנה, ושתה ונתרפא, ברוך המקום שמסר עולמו לשומרים, שגם בדברים ההשנחיים הקליפה הוח אומר לפרי, והוח נפלח בע"ש.

SPONSORED LZ"N
AHARON BEN YAAKOV SHALOM • LEAH BAS YITZHAK